

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci și opt

Dezvăluirea adevărului profetic: a doua bătălie a războaielor prin interpuși și pecetluirea celor 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-30

Acum ne ocupăm de a doua bătălie a războaielor prin intermediari, așa cum este ilustrată în Daniel, capitolul unsprezece, versetele unsprezece și doisprezece. A doua bătălie din acele versete identifică războiul din Ucraina, dintre puterea ateistă a Rusiei și națiunea Ucrainei. În versete, Putin este biruitor, așa cum a fost Ptolemeu al IV-lea, dar, după biruința sa, inima i se va înălța, iar autoexaltarea sa narcisistă va deveni mijlocul Waterloo-ului său. Reprezentarea istorică a acestei istorii curente este folositoare numai acelor care înțeleg ce reprezintă spiritual istoria curentă.

În versetul întâi al capitolului zece, Daniel, care îi reprezintă pe cei din poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, este prezentat ca înțelegând atât „viziunea”, cât și „lucrul”. Viziunea și lucrul sunt reprezentate în mod repetat împreună, dar distinct unul de celălalt, ca o singură linie de adevăr. Ele sunt râurile Ulai și Hiddekel. Ele sunt viziunile „mareh” și „chazon”. Ele sunt profeția celor două mii cinci sute douăzeci de ani în legătură cu profeția celor două mii trei sute de ani. Ele sunt mărturia internă și externă a poporului lui Dumnezeu. Domnul nu repetă lucruri care sunt neimportante. Regula primei mențiuni arată că, deoarece primul lucru care ni se spune despre Daniel, în viziunea sa finală, este că el reprezintă poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, care înțelege atât „chazon”, cât și „mareh”. Prin urmare, viziunea și lucrul sunt esențiale de văzut, dacă istoria profetică a versetelor unsprezece și doisprezece urmează să fie înțeleasă în mod corect.

Daniel reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa, capitolul unsprezece, care au repetat în chip desăvârșit parabola celor zece fecioare, împlinită în istoria milleriților. Ei, asemenea milleriților, au suferit o primă dezamăgire, care în Apocalipsa, capitolul unsprezece, este înfățișată ca fiind uciderea lor de către fiara ateistă „woke” din adânc; apoi zac morți pe ulița cetății celei mari, a Egiptului și Sodomei, unde a fost răstignit și Hristos. Moartea lor a produs „bucurie” pentru urmașii balaurului, dar în Daniel a produs jale.

Sejarah pemetraian seratus empat puluh empat ribu juga dilambangkan oleh kebangkitan Lazarus, yang kebangkitannya diidentifikasi sebagai tindakan pemetraian dari pekerjaan Kristus, dan yang, sebagai lambang dari mereka yang dimeteraikan Kristus, memimpin masuknya Kristus secara triumfal ke Yerusalem, yang merupakan perlambangan dari pergerakan Seruan Tengah Malam dalam sejarah Millerite, dan juga dalam sejarah seratus empat puluh empat ribu. Kebangkitan Lazarus terjadi ketika saudara-saudarinya, Maria dan Marta, sedang berkabung, sebagaimana Daniel selama dua puluh satu hari dalam pasal sepuluh. Dalam pasal sepuluh, perkabungan Daniel berakhir dengan turunnya Mikhael, pribadi yang sama yang “suara”-Nya menghidupkan kembali Lazarus dan Musa. Kebangkitan kedua saksi dalam Wahyu pasal sebelas dilambangkan oleh Daniel yang diubah oleh penglihatan kausatif dari “marah.”

În capitolul zece, Daniel reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este de asemenea reprezentată în capitolul unsprezece din Apocalipsa. În capitol, Gabriel afirmă limpede că venise la Daniel pentru a-l face pe Daniel să înțeleagă ce avea să se abată asupra poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Solia cu privire la ceea ce se va abate asupra poporului lui Dumnezeu în ultimele zile este așezată, din punct de vedere profetic, în contextul unei solii care este confirmată prin metodologia de a așeza linie profetică peste linie profetică. În cadrul acestei aplicații, regula primei menționări demonstrează că înțelegerea corectă va fi văzută numai de aceia care văd atât adevărurile interne, cât și pe cele externe din liniile care sunt aduse împreună. Aceștia sunt cei care înțeleg „vedenia” și „lucrul”.

Cei o sută patruzeci și patru de mii vor înțelege solia profetică, dar vor și trăi această solie, căci solia și experiența nu pot fi despărțite. Solia este aceea care sfințește, căci solia este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Hristos este Cuvântul lui Dumnezeu, și Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Solia Sa este confirmată ca fiind Adevărul, deoarece este reprezentată prin principiile aplicării profetice, care nu sunt nimic mai mult și nimic mai puțin decât principiile a ceea ce și a cine este El. El este Palmoni, Minunatul Numărător, Numărătorul Tainelor. El este Minunatul Lingvist, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă, Alfa și Omega. Aceste elemente ale ființei Sale sunt cele care definesc regulile profetice ce stabilesc solia profeției și produc experiența profeției.

Înainte ca Ulai și Hiddekel, cele două mari râuri ale Șinearului, să ajungă la Golful Persic, ele formează o regiune mlăștinoasă în apropierea confluenței lor, numită Shatt al-Arab, însă nu se unesc într-un singur râu. Shatt al-Arab este o deltă fluvială formată prin convergența râurilor Eufrat și Tigru, precum și a mai multor râuri și pâraie mai mici. Totuși, chiar și în interiorul regiunii deltei, Eufratul și Tigru își păstrează identitățile distincte și se varsă în Golful Persic ca râuri separate. Soliile interioare și exterioare ale profeției își păstrează relația distinctă, dar, pe măsură ce ajung la încheierea lor (în zilele din urmă), ele produc o deltă cu mai multe râuri și pâraie contribuatoare. Isus ilustrează lucrurile spirituale prin cele naturale, iar în zilele din urmă efectul fiecărei viziuni formează o câmpie inundabilă de deltă, deși cele două mari râuri își păstrează rolurile distincte.

Perioada de douăzeci și una de zile de jale corespunde cu timpul în care cei doi martori sunt morți pe uliță, iar acea perioadă de timp începe odată cu prima dezamăgire și cu timpul de întârziere. Acea perioadă de timp are loc în cadrul perioadei mai ample de timp în care este împlinită sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Sigilarea nu a început la timpul sfârșitului, în 1989, ci a început când Hristos, ca al treilea înger, S-a coborât la 11 septembrie 2001. El Și-a adus poporul la a doua lui vizită la Cades și, de data aceasta, cei puțini care sunt pregătiți vor intra în țara făgăduită. Experiența poporului lui Dumnezeu de la timpul sfârșitului, în 1989, și până la 11 septembrie 2001, nu i-a sigilat. Sigilarea a început când Hristos S-a coborât și a sunat prima notă a celei de-a șaptea trâmbițe a celui de-al treilea vai.

Sunetul celei de-a șaptea trâmbițe este locul în care taina lui Dumnezeu se sfârșește, iar această taină reprezintă sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care are loc în timpul sunetului acelei trâmbițe. Acea trâmbiță atinge trei note, căci ea este Adevărul. Prima notă a fost 11 septembrie 2001, a doua notă a fost 7 octombrie 2023, iar a treia dintre cele trei note este la legea

duminicală care va veni curând. Aceste trei note sunt cei trei pași care există întotdeauna în adevăr. Cele trei atingeri ale lui Daniel din capitolul zece i-au legat experiența de perioada istoriei care este reprezentată de cele trei note ale celei de-a șaptea trâmbițe.

Mesajul profetic care produce efectul transformării după chipul lui Hristos, pe care Daniel îl ilustrează în capitolul zece, este mesajul despre cele ce se abat asupra poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, dar nu zilele de pe urmă în sens general. Este mesajul pe care poporul lui Dumnezeu îl înțelege și îl trăiește în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

În timp ce Gabriel începe să prezinte istoria profetică reprezentată în capitolul unsprezece, el înfățișează linii profetice specifice. Primele două versete încep cu Cyrus (ca Bush cel dintâi), la vremea sfârșitului, în 1989, și înaintează până la istoria lui Donald Trump ca al patruzeci și cincilea președinte (al șaselea), iar acolo istoria profetică încetează, până când istoria Națiunilor Unite (Alexandru cel Mare), ca a șaptea împărăție, este abordată în versetele trei și patru. Solia despre Donald Trump ca al șaselea președinte bogat, care îi stârnește pe globaliști, este, prin urmare, un adevăr care se împlinește în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Prin urmare, ea este adevăr prezent.

În versetele cinci până la nouă este prezentată istoria papalității așezate pe tron, din 538 până la rana de moarte și timpul sfârșitului, în 1798. Desigur, acesta este un adevăr esențial și important, căci susține și confirmă versetul patruzeci, însă nu oferă nicio narațiune profetică specifică ce are loc în perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Versetul zece, asemenea versetelor cinci până la nouă, confirmă validitatea versetului patruzeci, dar nu tratează istoria profetică ce se împlinește în timpul sigilării. Totuși, el marchează anul 1989 și, prin urmare, stabilește prin omisiune o perioadă tăcută de la 1989 până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu.

Versetele unsprezece până la cincisprezece identifică o istorie care se împlinește în perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Acele versete se încadrează în istoria ascunsă dintre versetele doi și trei, și dintre anul 1989 din versetul patruzeci până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu. Acele versete constituie în foarte mare măsură adevăr prezent și trebuie recunoscute ca atare, dacă vrem să culegem beneficiile intenționate ale înțelegerii acelor versete.

Avantajele avute în vedere sunt duble, căci aceasta reprezintă înțelegerea istoriei profetice înfățișate acolo și, de asemenea, experiența produsă de înțelegerea adevărilor acelui mesaj. Înțelegerea mesajului, o sporire finală a cunoștinței, care se împlinește în perioada sigilării, este ceea ce îi sfințește pe aceia care urmează să fie printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Din acest motiv, este important să luăm în considerare versetele din perspectiva lăuntricului și a exteriorului.

„Șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase fac în mod absolut parte din timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, căci cele două rugăciuni ale lui Daniel, reprezentate în capitolele doi și nouă, înfățișează o rugăciune îndoită pentru a înțelege istoria profetică reprezentată prin chipul fiarei și, de asemenea, pentru a primi experiența produsă de cei care împlinesc rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase pentru iertarea păcatelor lor și a păcatelor părinților lor. Rugăciunea exterioară identifică chipul fiarei, iar rugăciunea lăuntrică produce chipul lui Hristos.

Înțelegerea istoriei reprezentate în diferitele pasaje din Daniel unsprezece, care tratează în mod specific istoria împlinită în vremea pecetlurii, este reprezentată prin rugăciunea lui Daniel din capitolul doi. El și cei trei vrednici au căutat să înțeleagă mesajul tainic al visului lui Nebucadnețar despre chipul metalelor. Când este recunoscută înțelegerea corectă a istoriei profetice reprezentate în visul ascuns al lui Nebucadnețar, această înțelegere îi face cunoscut acelora care înțeleg că sunt fără nădejde, dacă nu împlinesc personal experiența unei pocăințe depline, reprezentată prin rugăciunea lui Daniel din capitolul nouă.

A despărți experiența reprezentată de Daniel în capitolul zece de narațiunea profetică a evenimentelor timpului sfârșitului din capitolul unsprezece înseamnă a da greș ca student al profeției. În Daniel, capitolul unsprezece, versetele unsprezece și doisprezece, războiul de graniță, Bătălia de la Rafia și victoria împăratului de la miazăzi reprezintă al doilea dintre cele trei războaie prin interpuși care sunt marcate în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Cheia care aduce această descoperire a adevărului în câmpul privirii este folosirea de către Minunatul Lingvist a expresiei că împăratul de la miazănoapte se va revărsa și va trece mai departe, până la cetățuie (gâtul), în versetul zece. El a oferit alte două versete care tratează revărsarea și trecerea mai departe și, făcând astfel, El unește narațiunea profetică a evenimentelor cu experiența pe care înțelegerea acelor evenimente trebuie să o producă.

Dar fiii lui se vor ridica și vor aduna o mare mulțime de oști; și unul va veni negreșit, va năvăli ca un șuvoi și va trece mai departe; apoi se va întoarce și se va înfuria până la cetățuia lui. Și împăratul de la miazăzi se va umple de mânie, va ieși și se va lupta cu el, adică cu împăratul de la miazănoapte; iar acesta va pune în câmp o mare mulțime, dar mulțimea va fi dată în mâna lui. Și după ce va nimici mulțimea, inima i se va înălța; va doborî zeci de mii, dar nu va ieși întărit din aceasta. Daniel 11:10–12.

În 2014, Putin a început un război în Ucraina, iar pentru a recunoaște acest adevăr așa cum este reprezentat în versetul unsprezece al capitolului unsprezece, un student al profeției trebuie mai întâi să poată vedea că versetul zece reprezintă o istorie care ilustrează a doua parte a versetului patruzeci din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel. Când recunoaște acest lucru, el vede apoi că ceea ce adaugă versetul zece la versetul patruzeci este faptul că, atunci când Uniunea Sovietică a fost măturată în 1989, împăratul de la miazănoapte s-a suit numai până la fortăreața sa („gâtul”). Dar un student al profeției nu ar ști ce indica aceasta, până când nu ar vedea Isaia capitolul opt, versetul opt. Atunci ar avea autoritatea profetică de a identifica faptul că toate cele trei versete sunt legate împreună printr-o expresie care este folosită numai de trei ori în Biblie.

Mpelisi yango wana akozala na mposa ya litatoli ya mibale ete mbala misato oyo maloba « koleka na nguya mpe kokatisa » emonani na Biblia ezali bozongeli oyo esalemi na mokano. Litatoli ya mibale ya likambo oyo etiamaka mpo ete baverse nyonso misato (batatoli) bamonisi mokonzi ya nordi azali kobundisa mokonzi ya sudi. Elongo, batatoli misato yango, oyo bandimisami lokola lisolo moko ya elilingi na nzela ya mitindo mibale ya batatoli ya kati, bakomema moyekoli ya esakweli na kotanda baverse nyonso misato moko likolo ya mosusu, na lolenge ya molongo likolo ya molongo. Bosaleli yango ekómisaka makambo ya baverse yango monene koleka, oyo elakisi etumba kati na mokonzi ya nordi mpe mokonzi ya sudi.

Capitolul șapte din Isaia, versetele opt și nouă, oferă cheia pentru dezlegarea enigmei cu privire la ceea ce reprezintă „fortăreața” din versetul zece, căci cuvântul ebraic pentru „fortăreață” este, de asemenea, „fortăreața” în care a intrat împăratul de la miazăzi în versetul șapte al capitolului unsprezece. „Fortăreața” este tradus, de asemenea, ca „tărie” în expresia „sanctuarul tăriei” din versetul treizeci și unu al lui Daniel unsprezece. Astfel, cele două versete (șapte și treizeci și unu) oferă doi martori că „fortăreața” este capitala unei împărății sau a unui împărat. Odată ce acest fapt este statornicit prin doi martori (amândoi în capitolul unsprezece), atunci ceea ce identifică Isaia în pasajul său criptic din capitolul șapte, versetele opt și nouă, când statornicește prin doi martori interni că fortăreața este capitala unei împărății sau împăratul împărăției, stabilește că înainte de 1989, Uniunea Sovietică, a cărei putere centrală era Rusia, cu capitala sa, orașul Moscova, avea drept conducător pe Mikal Gorbachev. Nu este un accident faptul că trăsătura vizuală distinctivă a lui Gorbachev era fruntea sa.

Cu rând peste rând, concluzia acestei aplicări îi subliniază importanța atunci când afirmă: „Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți fi întăriți.” Isus a spus: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți tot ce au spus prorocii.” [Vezi Luca 24:25] Ezra a scris: „Și s-au sculat dis-de-dimineată și au ieșit în pustia Tecoa; și, pe când ieșeau, Iosafat a stat în picioare și a zis: Ascultați-mă, Iuda și voi, locuitori ai Ierusalimului; credeți în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți; credeți în prorocii Lui și veți propăși.” [Vezi 2 Cronici 20:20] De șapte ori în cartea Apocalipsei este dată porunca de a auzi. „Cine are ureche, să audă ce zice Duhul bisericilor.”

A fi întemeiat înseamnă a fi printre fecioarele înțelepte, căci cei nechibzuiți sunt zăbavnici cu inima în a crede pe proroci. Cei înțelepți cred ceea ce Dumnezeu a rostit prin prorocii Săi, și ei sunt întemeiați și propășesc, căci aud ce zice Duhul bisericilor. Identificarea Rusiei și războiul pe care l-a început în 2014 împotriva Ucrainei sunt ceea ce îi întemeiază pe aceia care sunt studenți înțelepți ai profeției în perioada când Hristos desigilează chiar acel adevăr.

Adevărul acela a intrat în istorie în 2014, care este după 2001 și, prin urmare, se află în cadrul timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. În anul următor, 2015, cel mai bogat președinte, care este al șaselea președinte de la vremea sfârșitului din 1989, a început să îi agite pe globaliști. Versetul zece identifică istoria anului 1989, dar stabilește, de asemenea, Rusia drept „fortăreața”, iar în următoarele două versete, Rusia avea să înceapă a doua bătălie a războaielor prin interpuși, iar Putin va câștiga acea bătălie. Adevărul versetelor este desigilat atunci când istoria pe care o reprezintă se împlinește.

„Daniel stă în partea și în locul său. Profețiile lui Daniel și ale lui Ioan trebuie să fie înțelese. Ele se interpretează reciproc. Ele oferă lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie o mărturie în lume. Prin împlinirea lor în aceste zile de pe urmă, ele se vor explica pe ele însele.” The Kress Collection, 105.

XI–XII оятларнинг башорати юз қирқ тўрт мингни муҳрлаш вақтида ўз тарихий ижроси орқали очилади, аммо «сатр устига сатр» тамойилига кўра, бу оятлар билан боғлиқ яна бир муҳим ҳақиқат мавжуд. Башоратни ўрганувчи талаба «тошиб кетиш ва ошиб ўтиш» ҳақидаги уч парчани бирлаштириши учун, у олтамиш беш йиллик башоратни ҳам башорат

чизигига киритиши керак. Олтмиш беш йиллик башорат икки минг беш юз йигирма йиллик икки башоратнинг бошланишини белгилайди ва улар бир-биридан қирқ олти йил фарқ билан бошланишини кўрсатади. Бошидаги олтмиш беш йилни аниқлаш орқали, шунингдек, Алфа ва Омега охирида ҳам олтмиш беш йилни ҳосил қилишини кўрсатади.

Cei șaizeci și cinci de ani, atât la început, cât și la sfârșit, poartă fiecare semnătura a trei repere. Primul a fost 742 î.Hr., apoi, nouăsprezece ani mai târziu, 723 î.Hr., apoi, după patruzeci și șase de ani, 677 î.Hr. Aceste trei repere sunt reprezentate la sfârșit prin 1798, 1844 și 1863. Perioada de patruzeci și șase de ani de la început (Alpha) reprezintă călcarea în picioare a templului și a oștirii, iar cei patruzeci și șase de ani de la sfârșit (Omega) reprezintă restaurarea sanctuarului și a oștirii, când Solul Legământului (care este, de asemenea, Alpha și Omega) avea să intre deodată în templul pe care Îl ridicase în cei patruzeci și șase de ani dintre 1798 și 1844.

Cei patruzeci și șase de ani, care sunt precedați de nouăsprezece ani în perioada în care Isaia a prezentat profeția, în anul 742 î.Hr., reprezintă, la încheierea lor, patruzeci și șase de ani, care sunt apoi urmați de nouăsprezece ani, într-un tipar chiastic. Cei nouăsprezece ani dintre 1844 și 1863 oferă o ilustrare a intențiilor lui Hristos pentru cei o sută patruzeci și patru de mii, care a rămas neîmplinită din cauza răzvrătirii care a avut loc în acea istorie. Lucrarea cerută unui student al profeției pentru a împărți drept cuvântul adevărului cu privire la versetele zece până la doisprezece din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel nu doar stabilește (dacă credeți) că Rusia avea să inițieze un război în Ucraina în 2014, ci și că războiul avea să fie inițiat în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Oricât de importantă este istoria profetică reprezentată în aceste versete, și istoria în care adevărul acelei istorii este desigilat este, de asemenea, reprezentată de istoria celor nouăsprezece ani dintre 1844 și 1863.

1844 identifică sosirea celui de-al treilea înger și prefigurează sosirea celui de-al treilea înger la 11 septembrie 2001. 1863 reprezintă răzvrătirea simbolizată prin reconstruirea Ierihonului. Piatra de hotar din 1863 prefigurează, de asemenea, ascultarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt folosiți pentru a „dărâma zidurile Ierihonului”, la legea duminicală care va veni curând. În versetele pe care le avem în vedere, versetul șaisprezece reprezintă legea duminicală în Statele Unite. Versetul unsprezece marchează perioada de la 2014 până la victoria finală a lui Putin. Versetele identifică începutul celui de-al doilea război prin interpuși, urmat de al treilea război prin interpuși, așa cum este reprezentat în versetele treisprezece până la cincisprezece.

Prin reunirea versetului doi cu versetele unsprezece și doisprezece, identificăm războiul din Ucraina, început în 2014, care a fost apoi urmat de campania prezidențială din Statele Unite din 2015 și de alegerea ulterioară, în 2016, a celui mai bogat președinte. Versetul doisprezece este urmat de represalia ultimului președinte dinaintea legii duminicale, în al treilea război prin interpuși. Al doilea război prin interpuși, care este bătălia de la linia de demarcație, a început chiar înainte de alegerea celui de-al șaselea și celui mai bogat președinte.

În istoria dintre anii 1844 și 1863, cele două toiege ale lui Ezechiel urmau să fie unite. Unirea lor reprezenta îmbinarea divinității și a umanității, care este lucrarea de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii. În 1844 a sosit cel de-al treilea înger și a desigilat lumina asociată cu sanctuarul

ceresc, Legea lui Dumnezeu, Sabatul și cel de-al treilea înger. În 1849 Domnul Și-a întins mâna a doua oară pentru a aduna turma risipită, care suferise o împrăștiere la marea dezamăgire. În 1850 El Și-a condus poporul să pregătească a doua hartă a lui Habacuc, pentru a ilustra în mod grafic solia pe care poporul Său trebuia să o proclame, pe măsură ce îi conducea să „dărâme zidurile Ierihonului”. Acea hartă includea „cele șapte vremi”, la fel ca și „vechea hartă”.

Muna 1856, Vakazarura chiedza chaifanira kuisa chisimbiso pavanhu Vake mberi kwe“Hondo yeJeriko”. Chiedza ichocho chaiva kuwedzerwa kwechiedza chokutanga chakanga chazarurwa naArfa naOmega kuna William Miller. Chaiva chiedza che“nguva nomwe,” sezvachinomiririrwa kakawanda muHondo yekare yeJeriko. Chiedza chaifanira kuisa chisimbiso pavanhu Vake, chaivawo shoko reRaodhikia raifanira kuvamutsa, nokuvapinza zvakare muchiitiko cheFiraderufia. Chiedza ichocho chokupedzisira chaiva kuwedzerwa kwechiedza chokutanga, asi vanhu Vake vakaregeredza chiedza uye, nokudaro, vakazvisarudzira kudzungaira murenje reRaodhikia. 1844, 1849, 1850, 1856, na1863 zvinomiririra zviratidzo zvisihanu zvenzira zvinomiririrwa munhorondo yaSeptember 11, 2001 kusvikira kumurayiro weSvondo uri kuuya munguva pfupi.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Acum Ierihonul era bine închis din pricina copiilor lui Israel: nimeni nu ieșea și nimeni nu intra. Și Domnul i-a zis lui Iosua: „Iată, am dat în mâna ta Ierihonul, pe împăratul lui și pe vitejii lui cei puternici. Voi să înconjurați cetatea, toți bărbații de război, și să dați ocol cetății o dată. Așa să faci șase zile. Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe din coarne de berbec; iar în ziua a șaptea să înconjurați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe. Și se va întâmpla că, atunci când vor suna îndelung din cornul de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să strige cu mare strigăt; și zidul cetății va cădea la pământ, iar poporul se va sui, fiecare drept înaintea lui.” Atunci Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preoți și le-a zis: „Luați chivotul legământului și șapte preoți să poarte șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului Domnului.” Și a zis poporului: „Mergeți înainte și înconjurați cetatea, iar cel înarmat să meargă înaintea chivotului Domnului.” Și s-a întâmplat că, după ce Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți care purtau cele șapte trâmbițe din coarne de berbec au mers înaintea Domnului și au sunat din trâmbițe; iar chivotul legământului Domnului venea după ei. Oamenii înarmați mergeau înaintea preoților care sunau din trâmbițe, iar ariergarda venea după chivot, preoții mergând înainte și sunând din trâmbițe. Dar Iosua poruncise poporului, zicând: „Să nu strigați și să nu lăsați să se audă glasul vostru și niciun cuvânt să nu iasă din gura voastră, până în ziua când vă voi spune să strigați; atunci să strigați.”

Astfel, chivotul Domnului a înconjurat cetatea, dând ocol o dată; apoi au venit în tabără și au rămas peste noapte în tabără. Iosua s-a sculat dis-de-diminează, iar preoții au ridicat chivotul Domnului. Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului Domnului, mergeau neîncetat și sunau din trâmbițe; iar oamenii înarmați mergeau înaintea lor; însă ariergarda venea după chivotul Domnului, preoții mergând înainte și sunând din trâmbițe. În a doua zi au înconjurat cetatea o dată și s-au întors în tabără: așa au făcut timp de șase zile. Și s-a întâmplat că, în ziua a șaptea, s-au sculat dis-de-diminează, la revărsatul zorilor, și au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori: numai în ziua aceea au înconjurat cetatea de șapte ori. Și s-a întâmplat că, la a șaptea oară, când preoții au sunat din trâmbițe, Iosua a zis

poporului: „Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea.”

Și cetatea va fi dată nimicirii înaintea Domnului, ea și tot ce este în ea; numai Rahav, desfrânată, va rămâne în viață, ea și toți cei ce sunt cu ea în casă, pentru că a ascuns solii pe care i-am trimis. Iar voi, păziți-vă cu orice preț de lucrul dat nimicirii, ca nu cumva, luând din lucrul dat nimicirii, să vă faceți voi înșivă dați nimicirii și să aduceți asupra taberei lui Israel blestem și s-o tulburați. Dar tot argintul și aurul și vasele de aramă și de fier sunt închinare Domnului: ele vor intra în vistieria Domnului. Poporul a strigat, iar preoții au sunat din trâmbițe; și s-a întâmplat că, atunci când poporul a auzit sunetul trâmbiței și a scos un mare strigăt, zidul s-a prăbușit la pământ, așa încât poporul s-a suit în cetate, fiecare drept înaintea lui, și au cucerit cetatea.

I oni su sasvim uništili sve što bijaše u gradu, i muškarca i ženu, mlado i staro, i vola, i ovcu, i magarca, oštricom mača. A Jošua bijaše rekao dvojici ljudi koji su uhodili zemlju: Uđite u kuću bludnice i izvedite odande onu ženu i sve što ima, kao što ste joj se zakleli. I mladići koji bijahu uhode uđoše te izvedoše Rahavu, i njezina oca, i njezinu majku, i njezinu braću, i sve što je imala; izvedoše i sav njezin rod, i ostaviše ih izvan tabora Izraelova. A grad spališe ognjem, i sve što bijaše u njemu; samo srebro, i zlato, i posude od mjedi i od željeza staviše u riznicu doma Gospodnjega. A Jošua poštedi na životu Rahavu bludnicu, i dom njezina oca, i sve što je imala; i ona prebiva u Izraelu sve do današnjega dana, jer je sakrila glasnike koje Jošua posla da uhode Jerihon. I Jošua ih u ono vrijeme zakle, govoreći: Proklet bio čovjek pred Gospodom koji ustane i sagradi ovaj grad Jerihon: na svome prvencu položiti će njegov temelj, i na svome najmlađem sinu podići će vrata njegova. Tako Gospod bijaše s Jošuum; i glas o njemu pronese se po svoj zemlji. Jošua 6:1–27.